

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111230631
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1111230631.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci navrhovateľa: Mestská časť Bratislava - Staré Mesto, so sídlom v Bratislave, Vajanského nábrežie 3, zast. LEGAL CARTEL, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Ľubinská 18, proti odporcovi: N.. I. G., H. D. H., I. XX, zast. JUDr. Milanom Fulecom, advokátom v Bratislave, Živnostenská 2, o zaplatenie 89,62 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17. októbra 2012 č.k. 25C 147/2011-109 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa a tomuto súčasne uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vo výške 16,50 euro a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 92,26 euro, všetko do troch dní od jeho právoplatnosti do rúk zástupcu odporcu.

Navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania domáhal, aby súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť sumu 89,62 euro spolu s príslušenstvom z titulu náhrady nákladov za odťah motorového vozidla, ktoré stálo v zákaze zastavenia. V návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 6.11.2007 správca komunikácie rozhodol o odstránení vozidla EČV: LV-245AT, ktorého prevádzkovateľom je odporca. O

odstránení motorového vozidla rozhodol príslušník mestskej polície Bratislava - Staré Mesto ako splnomocnený zástupca správcu komunikácie v zmysle poverenia starostu mestskej časti Bratislava - Staré Mesto o zabezpečení odstraňovania vozidiel na území mestskej časti Bratislava - Staré Mesto. Podľa rozhodnutia správcu komunikácie motorové vozidlo stálo v zákaze zastavenia, čím vznikol zákonný dôvod vymedzený v ustanovení § 40 zák. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách. Odťah vozidla vykonala obchodná spoločnosť ASTER, spol. s r. o., ktorá je oprávnená na odťah na základe zmluvy č. 48/2006 o výkone odťahovacej služby a vyfakturovala odporcovi náklady odťahu vozidla.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom rozhodnutia o odstránení vozidla, poverenia zo dňa 15.02.2006, protokolu o odovzdaní vozidla, znaleckého posudku č. 4/2008, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu a zistil, že Mestská časť Bratislava -Staré Mesto ako správca miestnych komunikácií v správe mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, podľa zák. č. 315/1996 Z.z.

prostredníctvom Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy nariadila odstránenie vozidla typu VW Polo, EČV LV-245AT rozhodnutím o odstránení vozidla zo dňa 6.11.2007. Dôvodom odstránenia bolo, že vozidlo stálo v zákaze zastavenia. Podľa protokolu o odovzdaní vozidla bolo vozidlo Mestskou časťou Bratislava - Staré Mesto vydané dňa 6.11.2007 odporcovi s tým, že tento pri prevzatí vozidla neuhradil poplatok za odťah v sume 89,62 euro.

Dňa 15.02.2006 vydal starosta mestskej časti Bratislava - Staré Mesto poverenie o zabezpečení odstraňovania vozidiel na území časti Bratislava - Staré Mesto podľa ktorého poveril Mestskou políciou hlavného mesta SR Bratislavy - stanicu Staré mesto zabezpečiť výkon rozhodovania o odstránení vozidiel podľa § 40 ods. 1 a ods. 4 písm. a) a b) zák. č. 315/1996.

Zriaďovacou listinou Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Staré Mesto zriadilo dňom 01.02.1992 samostatnú rozpočtovú organizáciu na plnenie úloh v mestskej časti Bratislava - Staré Mesto s názvom VEPOS so sídlom na Žilinskej ul. č. 1 v Bratislave, s predmetom činnosti (okrem iného) výkon správy a údržby miestnych komunikácií III. a IV. triedy (či. I bod 1.).

Dňa 23. 10. 2006 uzavreli VEPOS Bratislava - Staré Mesto, Žilinská 1, Bratislava ako príkazca a ASTER s.r.o. ako príkazník Zmluvu o výkone odťahovej služby s územnou pôsobnosťou správcu komunikácií v Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto.

Na základe zmluvy č. 48/2006 o výkone odťahovej služby zo dňa 23.10.2006 uzatvorenej medzi rozpočtovou organizáciou mestskej časti Bratislava - Staré Mesto VEPOS Bratislava - Staré Mesto a obchodnou spoločnosťou ASTER spol. s r.o. vykonávala obchodná spoločnosť ASTER spol. s r.o. odstraňovanie motorových vozidiel tvoriacich prekážku cestnej premávky na miestnych komunikáciách III. a IV. triedy v správe mestskej časti Bratislava - Staré mesto. VEPOS bol k 31.12.2008 zrušený, pričom všetky práva a povinnosti prešli na mestskú časť Bratislava - Staré Mesto.

Z ustanovení zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) vyplýva, že jedine správca cesty, ktorým je obec alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená, je oprávnený odstrániť vozidlo v prípade, že tvorí prekážku cestnej premávky na náklady prevádzkovateľa, pričom o jeho odstránení môže rozhodnúť aj mestský policajt. Je zrejmé, že spoločnosť ASTER spol. s.r.o. nebola v čase odťahu motorového vozidla odporcu ani správcou cestnej komunikácie, ani právnickou osobou zriadenou alebo založenou na tento účel. Pokiaľ navrhovateľ odvodzoval oprávnenosť spoločnosti ASTER spol. s.r.o. vykonať odťah motorového vozidla odporcu, a tým aj oprávnenosť jeho nároku na zaplatenie nákladov za výkon núteného odťahu od zmluvy č. 48/2006 o výkone odťahovej služby zo dňa 23.10.2006 uzatvorenej spoločnosťou VEPOS Bratislava - Staré Mesto, ako obcou zriadenou organizáciou, a obchodnou spoločnosťou ASTER spol. s r.o., z predmetnej zmluvy oprávnenosť realizovať odťah motorového vozidla odporcu nemožno podľa súdu prvého stupňa vyvodiť.

Je tomu tak z dôvodu, že právne normy v ustanoveniach zákona o premávke na pozemných komunikáciách upravujú spoločenské vzťahy v oblasti verejného (správneho) práva, a správa verejných komunikácií patrí jednoznačne do oblasti správneho práva. V súvislosti so správou týchto komunikácií tak nevznikajú súkromnoprávne vzťahy, ale vzťahy verejnoprávne, a preto odstránenie motorového vozidla z cestnej komunikácie nemožno považovať za súkromnoprávny akt, pri ktorom by prichádzalo do úvahy zastúpenie podnikateľským subjektom alebo zmluvné poverenie, v zmysle ktorého by bol podnikateľský subjekt oprávnený pôsobiť v oblasti verejnoprávných vzťahov. Správca cesty pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného. Tento právny názor vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 70/2003, v ktorom súd uviedol, že odstránenie vozidla bez súhlasu jeho prevádzkovateľa je vážnym zásahom do vlastníckych práv, ktorý je prípustný len na základe zákona. Keďže aj právna úprava § 40 zákona o premávke na pozemných komunikáciách spadá do oblasti verejného (správneho) práva, nevznikajú v súvislosti so správou týchto komunikácií súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. V tomto ohľade je právne bezvýznamné

dojednanie v článku 2 ods. 4 zmluvy o výkone odťahovacej služby č. 48/2006 o tom, že zmluvné strany nepovažujú odstránenie vozidla za prenesenie právomoci správcu komunikácie z orgánu verejnej moci (správy) ako príkazcu na príkazníka, ale iba za technický úkon, ktorý nemôže z objektívnych dôvodov realizovať sám príkazca.

Keďže správca komunikácie vykonávajúci verejnú správu, je orgán verejnej správy, nevzťahuje sa na neho článok 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom ktorý ustanoví zákon. Konanie orgánu štátu v rozsahu zákona bez akejkoľvek výnimky a zákonom ustanoveným spôsobom napĺňa v právnom štáte princíp právnej istoty, čím je vylúčený stav, aby orgán štátu mohol konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným ako zákonom ustanoveným postupom. V zmysle uvedeného by správca verejných komunikácií mohol zákonom jemu zverený výkon verejnej moci (správy) zmluvne preniesť na podnikateľské alebo iné subjekty len vtedy, ak by mu to zákon dovolil alebo priamo ukladal. Z ustanovenia § 3d cestného zákona, ani z ustanovenia § 40 ods. 1 zákona o pozemných komunikáciách však nepochybne vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo taxatívnym spôsobom určiť subjekt oprávnený vykonávať správu komunikácií a subjekt, ktorý je správcom cesty s tým, že odťahnutie je povinný vykonávať jedine správca cesty. Výkladom týchto ustanovení možno dospieť k záveru, že jeho úmyslom bolo vylúčiť iné osoby, ktoré by sa podieľali na správe komunikácie a ktoré by boli oprávnené odstrániť prekážku cestnej premávky, okrem právnickej osoby správcom na tento účel založenej alebo zriadenej.

Pokiaľ navrhovateľ odvodzoval oprávnenosť svojho nároku aj s poukazom na ustanovenie § 124 ods. 6 písm. a) zákona o premávke na pozemných komunikáciách, podľa ktorého všeobecné predpisy o správnom konaní sa nepoužijú na odstránenie prekážky cestnej premávky a vozidla, súd prvého stupňa uviedol, že toto ustanovenie upravuje len vylúčenie aplikácie procesných noriem zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) na postup pri odstraňovaní prekážky cestnej premávky a vozidla, avšak nemá vplyv na charakter právneho vzťahu, ktorý jednoznačne vyplýva z hmotnoprávnych noriem, ktorými je upravený. Uvedené ustanovenie nemožno vykladať neprípustne tak, že by odstraňovanie prekážky cestnej premávky bolo vyňaté z verejnoprávnej normy hmotnoprávnej povahy, ale toto ustanovenie je potrebné v súlade s pravidlami výkladu právnych noriem vykladať len tak, že na odstránenie prekážky cestnej premávky a vozidla sa nepoužijú všeobecné predpisy o správnom konaní. Účelom tejto právnej úpravy bolo vylúčiť pôsobnosť tohto procesného predpisu pri odstraňovaní prekážok cestnej premávky v otázkach týkajúcich sa úpravy začatia správneho konania, zisťovania skutkového stavu, vydávania rozhodnutia, opravných prostriedkov apod. Jeho účelom bolo teda zabezpečenie efektívneho odstránenia prekážok cestnej premávky bez toho, aby toto mohlo byť zmarené, resp. predĺžované využitím práv daných účastníkovi správneho konania v iných prípadoch správneho konania, resp. v konaniach upravených normami správneho poriadku.

S poukazom na vyššie uvedené súd prvého stupňa uzavrel, že správca komunikácie, t.j. VEPOS Bratislava - Staré Mesto ako právnická osoba zriadená obcou za účelom správy a údržby miestnych komunikácií III. a IV. triedy, nebola oprávnená zveriť správu pozemných komunikácií inému subjektu. Pokiaľ teda správca komunikácie zveril zmluvou č. 48/2006 zo dňa 23.10.2006 výkon núteného odťahu vozidiel obchodnej spoločnosti ASTER spol. s r.o., postupoval v rozpore s cestným zákonom, z dôvodu ktorého je zmluva o výkone odťahovacej služby neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Odťah motorového vozidla odporcu bol potom vykonaný v rozpore so zákonom na základe neplatnej zmluvy, a preto odporcovi ani nemohla vzniknúť povinnosť nahradiť náklady takto neoprávnené vykonaného núteného odťahu. Súčasne však ani správcovi komunikácie, teda navrhovateľovi nemohla vzniknúť na základe neplatnej zmluvy pohľadávka na zaplatenie nákladov tohto nezákonného odťahu. Taká pohľadávka navrhovateľovi nemohla vzniknúť ani z dôvodu, že sám nútený odťah motorového vozidla odporcu nevykonal. Navrhovateľovi sa vykonaným dokazovaním nepodarilo preukázať, že motorové vozidlo odporcu odstránila z cestnej komunikácie osoba oprávnená na tento úkon, t.j. navrhovateľ ako správca komunikácie, keď je zrejmé, že odťah motorového vozidla odporcu vykonala priamo spoločnosť ASTER spol. s r.o., a to nielen po stránke technickej, a teda náklady núteného odťahu nevznikli navrhovateľovi. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol, majúc za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by bol v konaní aktívne vecne legitimovaný na jeho uplatnenie. V ďalšom súd nepovažoval za potrebné

vyjadrovať sa k námietkam odporcu, ktorými spochybňoval výšku samotného nároku uplatňovaného navrhovateľom, keďže týmito námietkami by sa súd zaoberal dospejúc k záveru o dôvodnosti základu nároku navrhovateľa.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ namietajúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

V odvolaní uviedol, že striktný výklad zákona o pozemných komunikáciách a o premávke na pozemných komunikáciách súdom prvého stupňa je prísne formalistický. Výkonom správy v tomto prípade treba rozumieť zabezpečenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Použitím logického výkladu sa teda zákonný príkaz na odstránenie vozidla neprieči tomu, že vozidlo je naložené, odvezené, uskladnené, totožnosť prevádzkovateľa je skontrolovaná a prevádzkovateľ odtiahnutého vozidla aj vyzvaný na zaplatenie nákladov vynaložených na odtiahnutie vozidla právnickou osobou nezaloženou obcou. Zabezpečenie naplnenia účelu zákona totiž vykonáva obec. Obec je tým subjektom, ktorý identifikoval prekážku cestnej premávky a rozhodol o tom, že pre zabezpečenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky je potrebné vozidlo odstrániť. Tým, že účel zákona naplnila obec a nie súkromná osoba, do vlastníctva odporcu ako prevádzkovateľa sa nezasiahlo na základe svojvôle, ale naopak na základ zákonného postupu. Ak by aj samotný odťah po stránke technickej bol oprávnený vykonať len správca komunikácie, bol by nútený vykonávať všetky povinnosti vyplývajúce z právneho poriadku sám, bez možnosti využiť služby dodávateľov. Takýto stav by bol nemysliteľný a nebolo by ho možné realizovať tak z hľadiska personálnej ako aj vecnej vybavenosti správcom komunikácií. Navrhovateľ za účelom preukázania oprávnenosti uplatneného nároku poukázal na niekoľko rozsudkov Krajského súdu v Bratislave napríklad sp.zn. 15 Co 40/2009, 15 Co 234/2009, Krajského súd v Trnave sp. zn.: 10 Co 60/2009 na základe ktorých, má za to, že zmluva č. 48/2006 o výkone odťahovacej služby uzatvorená dňa 23.10.2006 medzi VEPOS Bratislava - Staré Mesto a spoločnosťou ASTER spol. s r.o. na základe ktorej bol uskutočňovaný výkon odstraňovania a následného premiestňovania motorových vozidiel z územia Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, neodporuje zákonu č. 315/1996 Z.z. o cestnej premávke ani inému právnenému predpisu Slovenskej republiky.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrhu vyhovie celkom.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 214 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

V zmysle platnej judikatúry (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 70/2003) odstrániť prekážku cestnej premávky, ak ju neodstráni ten, kto ju spôsobil ako aj odstrániť vozidlo, ponechané na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa z miestnej komunikácie, je oprávnená vykonať za podmienok uvedených v § 40 ods. 1, 4 zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov len obec sama (správca komunikácie), alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená (toto rozhodnutie je možné použiť aj po zrušení cit. zákona a jeho nahradení zák. č. 8/2009 Z. z., nakoľko podstata právnej úpravy a najmä príslušné ustanovenia zák. č. 135/1961 Zb. sa nezmenili).

Z ust. § 3d zákona č. 135/1961 Zb. a z ust. § 40 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. nepochybne vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo taxatívnym výpočtom určiť, kto je oprávnený vykonávať správu komunikácií a kto je správcom cesty s tým, že odtiahnutie je povinný vykonávať jedine správca cesty tzn. že výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že jeho úmyslom bolo vylúčiť iné osoby, ktoré by sa podieľali na správe komunikácie a ktoré by boli oprávnené odstrániť prekážku cestnej premávky,

okrem právnickej osoby správcom na tento účel založenej alebo zriadenej. Uvedené platí bez ohľadu na znenie § 124 ods. 6 písm. a) zákona o premávke na pozemných komunikáciách, podľa ktorého sa na odstránenie prekážky cestnej premávky nepoužije všeobecný predpis o správnom konaní. Toto ustanovenie nemožno vykladať neprípustne tak, že by odstraňovanie prekážky cestnej premávky a vozidla bolo vyňaté z verejnoprávnej normy hmotnoprávnej povahy, ale toto ustanovenie je potrebné v súlade s pravidlami výkladu právnych noriem logicky, gramaticky a systematicky vykladať len tak, že na odstránenie prekážky cestnej premávky a vozidla sa nepoužijú všeobecné predpisy o správnom konaní, ktorým je nepochybne predovšetkým zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok v znení neskorších predpisov) a účelom tejto úpravy bolo vylúčiť pôsobnosť tohto procesného predpisu pri odstraňovaní prekážok cestnej premávky v otázkach týkajúcich sa úpravy začatia správneho konania, zisťovania skutkového stavu, vydávania rozhodnutia, opravných prostriedkov a pod. teda že sledovaným cieľom bolo zabezpečenie efektívneho odstránenia prekážok cestnej premávky bez toho, aby toto mohlo byť zmarené, resp. predĺžované využitím práv daných účastníkovi správneho konania v iných prípadoch správneho konania, resp. v konaniach upravených normami Správneho poriadku.

Spoločnosť ASTER, s.r.o., ktorá v tomto prípade odťah vykonala, nie je obcou, a nie je ani právnickou osobou založenou alebo zriadenou obcou za účelom správy pozemných komunikácií. Teda odťah vozidla touto spoločnosťou nemožno považovať za odťah, ktorý vykonala obec ako správca komunikácie v zmysle § 40 zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov. Na tom nič nemení skutočnosť, že v konaní vystupuje ako navrhovateľ správcu komunikácie, nakoľko tento odťah, ako vyplýva z vykonaného dokazovania neuskutočnil, a nevznikli mu ani žiadne náklady spojené s týmto odťahom (aspoň to navrhovateľ v konaní nijako nepreukázal).

Keďže správca komunikácie vykonávajúci verejnú správu pozemných komunikácií je pri tomto výkone orgánom verejnej správy, nevzťahuje sa na neho možnosť daná v čl. 2 ods. 3 Ústavy SR (každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané), ale vzťahuje sa na neho čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a teda pri výkone preneseného výkonu štátnej správy nemôže postupovať nad rámec zákona, tzn. používať analogický inštitút súkromného práva, napr. zmluvné zastúpenie, poverenie a splnomocnenie. Každý orgán štátu má totiž Ústavou SR a zákonom určený rozsah právomocí, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu ústava alebo zákon dovoľuje s tým, že tieto právne normy určujú aj spôsob, akým štátne orgány môžu štátnu moc uplatňovať, vrátane druhu a obsahu sankcií, ktoré môžu používať.

Konanie orgánu štátu v medziach a v rozsahu ustanovenom zákonom, bez akejkoľvek výnimky a zákonom ustanoveným spôsobom, napĺňa v právnom štáte princíp právnej istoty a tento ústavný príkaz zároveň vylučuje stav, aby orgán štátu mohol konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným, ako zákonom predpísaným a ustanoveným spôsobom.

Z uvedeného vyplýva, že správca verejnej komunikácie by mohol zákonom zverený mu výkon verejnej moci a správy zmluvne preniesť na podnikateľské alebo iné subjekty len vtedy, ak by mu to zákon výslovne dovolil alebo priamo ukladal.

Odstránenie vozidla bez súhlasu jeho prevádzkovateľa je vážnym zásahom do vlastníckych práv, ktorý je prípustný len na základe zákona. Keďže zmysle § 40 zákona č. 315/1996 Z.z. spadá do oblasti verejného (správneho) práva, nevznikajú v súvislosti so správou pozemných komunikácií súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. Subjektom týchto administratívnoprávnych vzťahov je na jednej strane vždy orgán verejnej správy, v danom prípade obec, resp. ňou zriadená alebo založená právnická osoba a na strane druhej prevádzkovateľ vozidla. Výkon verejnej správy, teda výkon konkrétnych právomocí orgánov verejnej správy, nie je možné preniesť na súkromnú obchodnú spoločnosť, v tomto prípade obcou na zákonom stanovený účel nezaloženú či nezriadenú, a to na súkromnoprávnom základe (plnomocenstvom alebo zmluvou), a to bez ohľadu na to, či táto právnická osoba koná vo svojom mene alebo v mene príslušného orgánu verejnej správy. V danom prípade správca cesty pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného, a to ani po stránke technickej (čo do samotného výkonu odtiahnutia vozidla). Takéto opatrenie, vzhľadom na povahu vzťahu, v rámci ktorého má k nemu dôjsť, je oprávnená vykonať buď len samotná obec, alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená (rozsudok NS SR, sp. zn. 3 C do 70/2003). Z uvedeného je zrejmé, že spoločnosť ASTER, s.r.o. nespĺňa zákonné podmienky pre výkon správy pozemných komunikácií, konkrétne pre odstraňovanie

vozidiel z pozemných komunikácií namiesto obce, resp. v mene obce, a preto ani nebola oprávnená vykonať technický odťah motorového vozidla odporcu a následne za tento si vyúčtovať paušálnu cenu. Z tohto dôvodu sa ani navrhovateľ, hoci ten je správcom komunikácie, z ktorej bol vykonaný odťah, nemôže domáhať zaplatenie nákladov tohto odťahu, nakoľko on tento odťah nevykonal a nevyvaložil naň žiadne náklady.

Navrhovateľ nemohol ani preniesť výkon verejnej správy, ktorý mu bol zverený ustanovením § 3d ods. 5 písm. c) cestného zákona na spoločnosť ASTER, s.r.o., na základe zmluvy o výkone odťahovacej služby č. 48/2006 tak, ako to tvrdí vo svojom návrhu, nakoľko mu to ust. § 3d ods. 5 písm. c) cestného zákona ani žiadne iné zákonné ustanovenie neumožňovalo. Prenesením výkonu verejnej správy pozemných komunikácií na súkromný podnikateľský subjekt tak navrhovateľ konal v rozpore s ustanovením čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ktoré mu umožňuje konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Protiústavnosť konania navrhovateľa nemôže zhojiť ani tvrdenie, že v prípade odstránenia vozidla spoločnosťou ASTER, s.r.o. ide len o technické zabezpečenie výkonu správy pozemnej komunikácie. Správu pozemných komunikácií, a to všetky jej zložky, je oprávnený vykonávať navrhovateľ buď sám, alebo prostredníctvom právnických osôb, ktoré na to založil, alebo zriadil a za jej výkon v plnom rozsahu aj sám zodpovedá. Je v rozpore nielen so zákonom a ústavou, ale aj s ochranou práv a slobôd fyzických a právnických osôb, v prípade nakladania s majetkom najmä s ochranou vlastníckeho práva týchto osôb, aby „technickú“ stránku výkonu verejnej správy vykonávala súkromná obchodná spoločnosť, ktorá svoju činnosť vykonáva na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia zisku. Nakoniec, akým iným než „technickým“ je správa pozemnej komunikácie vykonávaná odstránením vozidla tvoriaceho prekážku cestnej premávky? Rozhodnutie policajta o odstránení vozidla v takomto prípade tvorí de facto iba akési ospravedlnenie protiprávneho konania spoločnosti ASTER, s.r.o. a navrhovateľ sa na základe takéhoto konania (rozhodnutia) ním poverenej mestskej polície mení z vykonávateľa verejnej správy na spolupáchateľa civilného deliktu.

Navrhovateľom predložené poverenie udelené starostom mestskej časti mestskej polícii „zabezpečiť výkon rozhodovania o odstránení vozidiel“ je právnym paškvilom, a to tak pre rozpor so zákonom, ako aj pre zmatečnosť obsahu. Predovšetkým žiaden zákon nedovoľuje správcovi komunikácie jeho právomoci preniesť na iný subjekt, a to ani na iný orgán verejnej moci, teda ani na mestskú políciu. K preneseniu právomoci môže dôjsť výlučne zákonom, ako sa to stalo aj v prípade správy miestnych komunikácií, keď výkon tejto správy bol ust. § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Z.z. prenesený na obce, ktoré teda vykonávajú „prenesený výkon štátnej správy“. Zákonné oprávnenie správcu komunikácie preniesť svoju právomoc na mestskú políciu však absentuje.

Takéto oprávnenie nevyplýva príslušníkom mestskej polície ani zo zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii. Podľa ust. § 3 zák. č. 564/1991 Zb. mestská polícia nie je oprávnená pôsobiť na úseku správy komunikácií. S absenciou pôsobnosti je v súlade aj absencia právomocí, keďže žiadne ustanovenie zák. č. 564/1991 Zb. neoprávňuje príslušníka mestskej polície rozhodovať o odstránení vozidla, či na takéto odstránenie vydávať pokyn.

Poverenie je nezmyselné aj obsahovo, pretože v čl. I vymedzuje jeho rozsah ako poverenie „zabezpečiť výkon rozhodovania o odstránení vozidiel“, v čl. II ods. 1 však už uvádza, že mestská polícia bude rozhodovať o odstránení vozidiel. Sám navrhovateľ pritom vo svojich podaniach súdom tvrdí, že odstránenie vozidla a rozhodnutie o odstránení sú dva úkony. V skutočnosti však príslušník mestskej polície žiaden výkon nezabezpečuje, ale odťah nariaduje, čo odporuje zákonu, pretože podľa ust. § 40 ods. 5 zákona č. 315/1996 Z.z. oprávnenie nariadiť odstránenie vozidla priznáva iba policajtom, ktorým sa na účely zák. č. 315/1996 Z.z. v zmysle jeho ust. § 2 písm. o) rozumie výlučne príslušník Policajného zboru SR, nie príslušník mestskej polície.

Odvolačný súd má za to, že návrhom uplatnená pohľadávka navrhovateľovi nevznikla a to z toho dôvodu, že v prípade zmluvy o výkone odťahovacej služby, ktorú navrhovateľ uzatvoril so spoločnosťou ASTER, s.r.o. ide o neplatný právny úkon, nakoľko v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka obchádza ustanovenie § 40 ods. 5 druhá veta zák. č. 315/1996 Z.z. v nadväznosti na ustanovenie § 3d ods. 5 písm. d) cestného zákona tým, že prenáša výkon verejnej správy na inú právnickú osobu, než na takú, ktorá bola na tento účel navrhovateľom založená alebo zriadená. Pohľadávka by mohla navrhovateľovi vzniknúť iba v prípade, ak by odstránenie vozidla odporcu vykonal sám, alebo prostredníctvom právnickej osoby, ktorú na to založil alebo zriadil. Pohľadávka nemohla výkonom odťahu

vozidla vzniknúť ani spoločnosti ASTER, s.r.o., keďže z jej strany išlo o protiprávny úkon, na základe ktorého môže nanajvýš vzniknúť právo odporcu na náhradu škody voči tejto spoločnosti.

S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z hľadiska jeho vecnej správnosti potvrdil, podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko si ich náhradu neuplatnil.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.